

הוציאו לו פרק חמישי יומא

ע א מיי פיה מהלטה
עבודת יוה"כ הלכה י:
עב ב מיי שם הלכה יא:
עב ג מיי שם הלכה יב:
ע ד ה מיי פ"ג מהל' פסולי
מוקדשין הלכה כ':

רבינו הננאל

תורה מנא לן, ת"ל על חלות לחם חמץ, כנגד חמץ הבא מצה. הנה למדנו לחמי חמץ לתורה משלי צבור, להיות כל חלת לחם חמץ עשורין והן עשר חלות כמו שאמרנו. ועוד למדנו למצה שבחודה להיות עשרה עשורנות מלחמי חמץ של תורה. ומקשיני מאחר שלמדנו לחמץ של תורה משתי הלחם בחוקש, היאך תלמוד המצה מן החמץ, [וכן] דבר הלמד בחוקש חזר ומלמד בחוקש. ופוקיני היא הימנו ודבר הוא. הוה, כלומר, אותו הרב בעצמו שלמד בחוקש משתי הלחם שהיא עשורין כל חלה, אין למדיין ממנו למקום אחר, אבל ללמד המצה מן החמץ שליש עשורין לכל חלה שהן ל' חלות בעשרה עשורנות שפיר דמי. ורב אחר הוא (חלות) הרב שלמד בו בחוקש. ולמאן דאמר כי היא גוונא הוי חיקש היכי גמר ומשנינן תביאו ובריאי הוא. ופירוש כי לא בחוקש לשתי הלחם הוא למד לחמץ שבחודה, כי כל דבר הלמד בחוקש אין למדיין מביה ממנו כלל אפילו דבר אחר, וישי הכא דהא ריבה הכתוב על חלות לחם חמץ, ובעינן מצה כנגד חמץ, והחמץ הוא עשרה עשורנות עשורין לכל חלה, והמצה הן ל' חלות שליש עשורין לכל חלה. ונביח לה תלמודא תביאו ובריאי. ועוד מצאנו סייע לזה הפירוש, הא דגרסינן בבוהרי פ"ק קדשי קדשים ששחטן, כי מעשר שני בוכן הוא אין לו התיר אפילו בירושלים, שנאמר (ד' מצ): **וּבַפֶּרֶק הַקּוֹמוֹץ וְזוֹטָא** (מנחות דף טו:): **אֲרֻצְעִים וְשֹׁבַע שֶׁל יוֹי"ב וְעוֹד מִיַּיְתֵי הַתֵּם בְּרִייתָא דְתַנַּיִל אֲרֻצְעִים** ושמה של יו"כ דעל כרחיק סבירא לכו להנך ברייתות אין מערבין לקרנות דבעיני אחר לא משכחת לכו והכי מוקי לכו התם אלף ניחא ליה לחמיי' אין ברייתא שר' יונתן בעצמו מוחזק בה השמה מסקיני דלר' יונתן אין ברייתא ותימה דבפרק אמו ואת בנו (מולין דף עט.) תמלא לומר דחוששין לזרע האב או לא ואם ס"ל כרבי יונתן דלא בעי או לחלק דקאמר התם וי"כ היכי קאמר ר' יהודה ב' הקומץ רבה (מנחות דף כג.) מולקח מדם הפך ומדם השעיר ונתן על קרנות וכו' דמין צמינו לא בטיל והא כיון דסבירא ליה כרבי יונתן אס' מן אין מערבין לקרנות ויש לומר ניה דרבי יונתן לא דריש אחת לר' יהודה דדריש אחת קסבר מערבין אלף תמימה אמאי קסבר גבי יונתן אין מערבין נהי דלא דריש אחת מכל מקום כיון דכתיב מדם הפך ומדם השעיר נימא מערבין דאמר ב' שמי מדות (מנחות דף סא.) דלר' יונתן דאינטרין למיכתב גבי נסכים (במדב' טו) האלן כמאן דכתיב יחידיו דמי ורש"י פירש התם דלאו מו"י קא דריש אלף מדשני קרא דזיבוריה דברישא כתיב מן הבהמה מן הבקר והדר כתיב ומן האלן ולא כתיב ומן הבקר ומן האלן ש"מ לערב בקר ואלן ולא נהירא דלא הוה מני למיכתב ומן הבקר דהא בקר ואלן הוא פירוש דמן הבהמה וי"כ אינטרין למיכתב מן הבקר והשמה הוי מן האלן כמו מדם הפך ומדם השעיר וי"ל דלא דמו דלילו כתיב הכא מדם הפך והשעיר או הוה דמי למן הבקר ומן האלן אלא ומדם השעיר מיהו הפסיק הענין לרבי יונתן אי נמי ג"ל מדכתיב גבי בן אלן מן הכבשים או מן העושים וצבן עוף נמי כתיב מן החורים או מן בני היורה והכא לא כתיב או מן האלן ש"מ לערבין ובהכי אינטרין בפרשת נסכים או לחלק או מוקמינן

אלא אמר רבא נתן שבע למטה לשם פר וחזור ונתן אחת למעלה ב'ו'. דעולין אינן מצטלין זה את זה ולא דמי להא דתנן ב'פ' התערובות (זבחים דף עט.): הניתנין למעלה שנמערבו צנימנין למטה דסבירא לכו לרצנן דרבי אליעזר ישכנו לאמה דיש לומר דשאי הכא נהי דהשתא לאחר שנתן למעלה דפר הוה ליה ניתנין למעלה שנמערבו צנימנין למטה מ"מ כיון דמעיקרא הן שזין צממותיהן אפילו רצנן דר"א מודו הכל דיתן למעלה ורואה אני דם הפך למעלה כאלו הוא מים: **ב'ו'ר'ן** וחזור ונתן וחזור ונתן, פי' רש"י וכן צהיכל משמע דליירי נמי צממערבו כוסות כוסות קודם שנתן לפני ולפנים וקשה דהא אמרינן לקמן בפירקין (י) שערי ששחטו קודם מתן דמו של פר לא עשה ולא כיום אלף יש לומר דלא איירי צלפני ולפנים אלף צהיכל:

עירך דם הפר לתוך דם שעיר

תימה דאמרינן בפרק הקומץ רבה (מנחות דף כג.) הדבר ידוע שדמו של פר מרובה מנס שעיר אלף מכאן לעולין שאין מצטלין זה את זה וכיון דעירה דם פר לתוך דם שעיר א"כ איפסא הוה ליה למימר דלע"ג דדם פר מרובה הוה לן למימר ראשון ראשון בטל כדאמר בפרק בתרא דמסכת ע"ז (דף עג.) היום כולו ראשון ראשון בטל אלף כהא משום דאין עולין מצטלין זה את זה וי"ל האיכא למי' דלמר התם דוקא הכמעה מפני לרצור דלא נפיש עמודיה אלף מפי חצית דנפיש עמודיה לא ואפילו למאן דאמר אפילו מחצית דנפיש עמודיה מ"מ היכא דמערה מדבר דנפיש עמודיה טפי מפי חצית מודה דלא אמרינן ראשון ראשון בטל והכא היה מערה מן המזרק דנפיש עמודיה:

תניא דלא בשנוייין

הכי נמי הוה מני' לאחיווי צרייתא דמייית' צזחסי פרק צית שמאי (ד' מצ): **וּבַפֶּרֶק הַקּוֹמוֹץ וְזוֹטָא** (מנחות דף טו:): **אֲרֻצְעִים וְשֹׁבַע שֶׁל יוֹי"ב וְעוֹד מִיַּיְתֵי הַתֵּם בְּרִייתָא דְתַנַּיִל אֲרֻצְעִים** ושמה של יו"כ דעל כרחיק סבירא לכו להנך ברייתות אין מערבין לקרנות דבעיני אחר לא משכחת לכו והכי מוקי לכו התם אלף ניחא ליה לחמיי' אין ברייתא שר' יונתן בעצמו מוחזק בה השמה מסקיני דלר' יונתן אין ברייתא ותימה דבפרק אמו ואת בנו (מולין דף עט.) תמלא לומר דחוששין לזרע האב או לא ואם ס"ל כרבי יונתן דלא בעי או לחלק דקאמר התם וי"כ היכי קאמר ר' יהודה ב' הקומץ רבה (מנחות דף כג.) מולקח מדם הפך ומדם השעיר ונתן על קרנות וכו' דמין צמינו לא בטיל והא כיון דסבירא ליה כרבי יונתן אס' מן אין מערבין לקרנות ויש לומר ניה דרבי יונתן לא דריש אחת לר' יהודה דדריש אחת קסבר מערבין אלף תמימה אמאי קסבר גבי יונתן אין מערבין נהי דלא דריש אחת מכל מקום כיון דכתיב מדם הפך ומדם השעיר נימא מערבין דאמר ב' שמי מדות (מנחות דף סא.) דלר' יונתן דאינטרין למיכתב גבי נסכים (במדב' טו) האלן כמאן דכתיב יחידיו דמי ורש"י פירש התם דלאו מו"י קא דריש אלף מדשני קרא דזיבוריה דברישא כתיב מן הבהמה מן הבקר והדר כתיב ומן האלן ולא כתיב ומן הבקר ומן האלן ש"מ לערב בקר ואלן ולא נהירא דלא הוה מני למיכתב ומן הבקר דהא בקר ואלן הוא פירוש דמן הבהמה וי"כ אינטרין למיכתב מן הבקר והשמה הוי מן האלן כמו מדם הפך ומדם השעיר וי"ל דלא דמו דלילו כתיב הכא מדם הפך והשעיר או הוה דמי למן הבקר ומן האלן אלא ומדם השעיר מיהו הפסיק הענין לרבי יונתן אי נמי ג"ל מדכתיב גבי בן אלן מן הכבשים או מן העושים וצבן עוף נמי כתיב מן החורים או מן בני היורה והכא לא כתיב או מן האלן ש"מ לערבין ובהכי אינטרין בפרשת נסכים או לחלק או מוקמינן

נוסות צנוסות. שאינו מכיר אזה כוס של פר ואזה כוס של שעיר: **נותן וחזור ונותן וחזור ונותן**. בכל עבודה ועבודה נותן אחת למעלה ושבע למטה מן האחד וחזר ונותן מן השני וחזר ונותן מן הראשון דמה נפשך אס' ראשון של פר היה ושני שעיר יאל' צראשונה וצנינה ואי ראשון של שעיר היה והרי הוא כמו שאינו כדתינא (א) פר מעכב את השעיר יאל' צנינה וצלישית שהרי קדם פר לשעיר וכן צהיכל: **מקלס דמים נסערצו**. כגון שנספק משני מזרקות לתוך מזרק שלישי ריקס וגשמיי' צהס צכל אחד ואחד: **פשיטא לי דכי היכי**. מתנות מודלין יהי' ממה שנסאר צמזרקות: **מיהו**. הא מיבעיא לן הך שנמערבו צלישי שיריס הו' כאליו לא נמערבו וליסוד מוצח החילוק אולי דתתן (זבחים דף מו.) שירי הדס היה שופך על יסוד מערבי של מוצח החילוק: **או דילמא דחויין נינהו**. הואיל ואין מתנות הראשונות ניתנו ממנו ולאמה צבעורה המציאה את כל ליתכולן העורה לנחל קדרון אזלי: **אפילו למאן דאמר**. צברייתא לקמן כוס אחת וכו' כגון קיבל הדס צצתי כוסות ונתן את כל מתנות הקרנות מטוס אחת: **אלף היא דיהי' מיניה**. שהרי הדמים הללו צצמזרק שלישי נתקבלו צצני המזרקות שנתן מהן המתנות: **דסניא**. פלוגתא דכוס עושה חזירו דחוי או שיריס דאמרן לעיל אפילו למ"ד וכו': **למעלה הוא אומר**. צמטאת דשעיר נשיא (ויקרא ד) ואת דמו ישפוך וגו' וצהי' מיניה לא: (א) ש"י ד"ה נתן כ"י צמטתי. ג"צ מ"ד ט"ח בקלפי דף מ': (ד) ד"ה מנין ה"ג מנין וכו' ארבע מתנות מטוס אחד שכולן נשפכין:

תורה אור השלם

1. ולקח הבתן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרבת מזבח העולה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העולה.
2. ולקח הבתן מן הדם באצבעו ונתן על קרבת מזבח העולה ואת כל הדם ישפך אל יסוד המזבח.
3. וכפר אתו על קרבתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה וכפר עליו לזרתיבתו קדש קדשים הוא לך.
4. ויצא אל המזבח אשר לפניי ויכפר עליו ולקח מדם הקר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח ויקרא טו י

הגהות הב"ח

(א) גמ' נמערבו לו כוסות צנוסות. ג"צ לע"פ שיש סיכוי צמס מ"מ מטוס חולש' דכ"ג לאו דלמשה דכ"ה צדק טו ע"צ: (ב) שם הוי מילי דחייבי צניסי (אלף היכא דלא דלמשה צניסי (אלף תמ"ט וי"צ גיטמ רש"י אבל היא דיהי' מיניה לא: (א) ש"י ד"ה נתן כ"י צמטתי. ג"צ מ"ד ט"ח בקלפי דף מ': (ד) ד"ה מנין ה"ג מנין וכו' ארבע מתנות מטוס אחד שכולן נשפכין:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

תוס' ישנים

דף ו' ע"ב
לכפור דאין צריכה אפילו במקום שיש מנאי. ועוד אומר ה"ר אלחנן דלא קשאי מרי' דלא הוה משני הכי מהיאל דאחין שחלקו מיקשי ליה דריש פריק כל הנוצ דקאמר התם אף חסרון נמי אינו פוסל, משמע התם דלית ליה צריכה לרבי יונתן שמי' שם תנאי. מ"ש צבאן וצבאן דאין דאין בירודה. הך ששמעתי קשה לרבינו על כך דאמר רב בעירובין צפיק כל מערבין דש [ג] דלמא למתניין דש צריכה מקמי דלדון דאין דאין, ופריך דצריכה לימא דלאו מקמי תמי' ומשני אף ששמעתי לרבי יהודה דלית ליה צריכה דתמן הולקח כו', (וקאמר) [וקשה] לרבינו דלמא ארצה לתמו' דלאו מקמי תמי' דלית ליה לרבי יהודה צריכה וכו' תמי' מה היא צלומי הימנו דלמכתב מינה התם דלית ליה לרבי יהודה צריכה וכן היאול דל שילקטו עניים דמנחה [צ"ק טו, א], דבהיאל דהולקח איכא לפיכחי טעמא שמוש צעית הטר. ואמר רבינו שיש צעית בין מולה צענמו בין מולה צלחריס כגון היאול מה היא צלומי הימנו שהדבר תלוי בידו עניים, אלף היאול דעירובין הדבר תלוי צדעת עצמו, ולהכי קאמר לימא תמי' מקמי דלדון, והאי חילוקא תמלק צפיק כל הנוצ [ג], וי"מ ומאי פריך ומאי שגא לכאן ולכאן דאין צריכה כו' שאני הכא דמולה צדעת אחרים, וי"ל דרבי' ר' יוחנן מסיק לה דלית ליה חילוק בין מולה צדעת עצמו למולה צדעת אחרים דכדכחו ב' צ"ק טו, א], וי"מ הא צבליה צי'ה [ג], צן קאמר איפוך רבי יוחנן אמר לי צריכה ורבי [הושעיא] אמר לן צריכה ופריך התם מדליו דל"ר יוחנן וכבר בא חס' אלמלא אית ליה לרבי יוחנן דליו וכדמתי' צריכה דר' יוחנן לית ליה דליו אש"י דמתי' לה דעל כתיבין לאו קושיא היא דהתם הו' מני' לרש"י דר' יוחנן כרצנן דרבי יהודה דליו סבירא ליה דיש צריכה [בדרבנן] אלף שמתוך יומת שבו. וגלשה לומר דעל כתיבין לר' אהרן לומר [כיון] [כך] דלא סבירא ליה דליו דלי סבירא ליה כוומיה מיקשי לך דרב ארצ' דמתוך לנתימא דליו א"כ לית ליה צריכה והלוי צבליה צי'ה קאמר גבי שניס ששללו צממה וחצית צממפות דלית ליה לרב צריכה, אלף ש"מ דרב אליעז' דר' יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ויש צריכה ומאי דהכא כמאן דלא עניים דמנחה צדעת אחרים. וי"ל דהוא אית פ' דשאיני הכא לפי שבכעיס מעות דמי חטאתו צבופר לא התנה בפירושו צענמו יהודה איירי ולא סבירא ליה, אלף קשה לרבינו ששמעתי [דחיי' ממנין] היאול דלא היו שפופות לקיין חוהי' כו' שחבר' תלוי בן שמיס להיאל דליו שהדבר תלוי בידו עצמו, וכן הולקח יו', והא איכא נמי קשאי לתמו' דמלפניו בריס כל הנוצ [ג], מולה צדעת עצמו לתמו' דלאו דליו שחבר' תלוי בידו עניים, והאי דלל שילקטו דיו' תלויין צדעת אחרים היא ו